

Om disse Forhold have ingen Bestemmelser for Kjøbstæderne, hvorimod der for Kjøbenhavn indeholdes det Fornødne i Loven af 17de Marts 1856 §§ 42—44. Man har imidlertid fundet Betænkkelighed ved ligesom at optage i nærværende Udkast §§ 42 og 43, da de efter dens vidtgaaende Detail og temmelig strenge Forbringinger antages at ville blive trykkende for Kjøbstæderne; Man har derfor ved den foreslaaede Affattelse af Udkastets § 30 lagt de nærmere Bestemmelser i vedkommende Bygningskommissionens Haand, som den Autoritet, der i den omhandlede Henseende bedst kan varetage de lokale Interesser.

I § 31 har Man derimod, væsentlig for at forebygge Tab af Mennekeliv i Tilfælde af Ildsvaade, forment at burde optage Bestemmelserne om Trapper i § 44 i Loven af 17de Marts 1856, dog saaledes at disse Forfrister kun finde Anvendelse paa Bygninger, som have flere end een Etage og derhos tilstrækkeligt Fladerum til Anbringelsen af to Trapper.

ad § 32.

Med Hensyn til Anvendelsen af Træværk i Kjøbstadbygninger er den ældre Forfrist i Forordn. af 24de Jan. 1761 Cap. IV § 18 nærmere bleven bestemt ved Forordn. af 6te April 1832 § 10, som er den nugældende Hovedbestemmelse herom, medens der for Kjøbenhavn have Bestemmelser i Loven af 17de Marts 1856 § 45. For Kjøbstæderne have imidlertid flere senere administrative Bestemmelser, og ved at sammenholde disse med den sidstnævnte Lov viser der sig imellem dem flere Uoverensstemmelser, dels deri, at for Kjøbenhavn Brædegavle ere aldeles forbudne, medens deres Anvendelse i Kjøbstæderne er tilladt, naar Bygningerne vende ud imod Haver eller aaben Mark og ikke komme en anden Bygning saa nær som 20 Alen, dels deri at i Kjøbenhavn brædeklædte Stue ere ubetinget utilladelige, hvorimod de kunne anbringes i Kjøbstæderne, naar de kun have en Hvide af 5 Alen eller derunder og staae i en Afstand af idetmindste 20 Alen fra enhver anden Bygning og deri ikke findes Ildsted, dels endelig deri, at Anbringelsen af aldeles aabne Stue, hvilende paa Træpiller, i Kjøbenhavn kun tillades,

naar Bygningskommissionen finder, at de lokale Omstændigheder tale herfor, medens det er antaget, at de kunne anbringes i Kjøbstæderne uden at dertil behøves Tilladelse. Man har imidlertid fundet Betænkkelighed ved at gjøre de ommeldte Regler for Kjøbenhavn gældende i Kjøbstæderne, ligesom dette ogsaa kun kunde skee med de Modifikationer, Udkastets foregaaende Bestemmelser, navnlig § 5, vilde medføre. Ved Sæns Affattelse har Man derfor stadigt taget Hensyn til Kjøbstadforholdene, og saaledes nærmest fulgt Bestemmelserne i Loven af 17de Marts 1856 § 35 samt § 5 i Loven af 12te Januar d. A., angaaende fornævnte Lovs Udvikelse, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, til ogsaa at gjælde for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, idet netop i sidstnævnte Lov de for Kjøbenhavn gældende Regler ere lempede efter Forhold, der svare til Kjøbstædernes.

ad §§ 33—42.

Disse §§ indeholde Bestemmelser om Indretningen af Skorstenør (§§ 33—37), Kjøkkener, Ildsteder, Kaffelovne og Raminør (§ 38), store Ildsteder i Dampbrænderier, Bryggerier og andre Fabriker, hvor der udvikles en stor Røgmasse (§ 39), Kjøller (§ 40), Bagerovne (§ 41) og Tørresteder (§ 42).

Om Skorstenør, som ved Rensningen maae passeres af Skorstensfeieren, er den gældende Lovbestemmelse for Kjøbstæderne Forordningen af 24de Januar 1761 § 1, der ved senere administrative Praxis har modtaget nogle spredte og meget ufuldstændige Forklaringer og Tilføjelser, især navnlig Kancelliskrivelse af 28de Oktober og Justitsministeriets Skrivelse af 28de August 1856. For Kjøbenhavn have derimod udtømmende Regler i Loven af 17de Marts 1856 §§ 46—49, og da disse Bestemmelser i høi Grad ville være i Brandfikkhedens Interesse og derhos ikke kunne antages upassende for Kjøbstædernes Forhold, har Man ligesom optaget dem i Udkastets §§ 33—36.

Hvad derimod de saakaldte snevre Skorstenør angaaer, hvormed der handles i Loven